

Με μεγάλη επιτυχία η ιστορική Α΄ Παναυστραλιανή Ιερατική Σύναξη

Εκίνησαν την Τρίτη, 18 Οκτωβρίου, με την ευχή και την ευλογία της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, οι εργασίες της Α΄ Παναυστραλιανής Ιερατικής Συνάξεως, στην οποία έλαβαν μέρος οι περισσότεροι Ιερείς της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, Μοναχοί, Μοναχές, δόκιμοι Μοναχοί και υποψήφιοι Κληρικοί, καθώς και φοιτητές της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέα Σύδνεϋ. Η Ιερατική Σύναξη πραγματοποιείται στους άνετους χώρους του Πνευματικού Κέντρου του Ι.Ν. Αναστάσεως Kogarah, τους οποίους διέθεσαν με χαρά η Ενορία και η Κοινότητα.

Η Ιερά Σύναξη ξεκίνησε με Αγιασμό, τον οποίο τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας, υψηλός εκπρόσωπος της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, παρέστησαν δε συμπροσευχόμενοι ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, καθώς και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Μιλπιτουπόλεως κ. Ιάκωβος, Μελόης κ. Αιμιλιανός, Σινώπης κ. Σιλουανός, Σωζοπόλεως κ. Κυριακός, Μαγνησίας κ. Χριστόδουλος, Κερασούντος κ. Ευμένιος και Χαριουπόλεως κ. Βαρθολομαίος.

Αμέσως μετά, ακολούθησε ο εισαγωγικός χαιρετισμός του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Μακαρίου. Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας ανέγνωσε χαιρετισμό της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου προς την Α΄ Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, με τον οποίο η Σεπή Κορυφή της υπ' ουρανόν Ορθοδοξίας, πέραν των χαιρετισμών αγάπης και υψηλών ευλογιών προς ευόδωση των εργασιών της Συνάξεως, εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκεια προς τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Μακάριο για όσα σεμνά, προσφιλή και εύφημα έπραξε με ζήλο κατά την πρώτη τριετία της ποιμαντορίας του ως «λύχνος επί την λυχνίαν».

Κατόπιν, τον λόγο έλαβαν οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, οι οποίοι στους χαιρετισμούς τους αποτύπωσαν ανάγλυφα την ποιμαντική πραγματικότητα της Αυστραλίας και ανέδειξαν τις δυσκολίες, αλλά και την θυσιαστική προοπτική της διακονίας ως τη μόνη ικανή να σώσει τον κόσμο.

Η πρώτη εισήγηση με τίτλο «Ιερωσύνης ήθος: από την "ευπρεπεστάτην αλλοίωσιν" στις σύγχρονες αλλοιώσεις», πραγματοποιήθηκε από τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ.κ. Μακάριο. Σε αυτήν, ο Σεβασμιώτατος, ξεκινώντας από το ότι όλα στην Εκκλησία διδάχθηκαν από τη θυσία και τον Σταυρό του Κυρίου, ανέ-

λυσε ότι αντικείμενο του Ιερατικού ήθους είναι το ανθρώπινο πρόσωπο, ο κάθε άνθρωπος ως ενιαίο και ανεπανάληπτο πρόσωπο. Αναφερόμενος στον 102ο Κανόνα της Πενθέκτης Συνόδου, τόνισε πως ο Ιερέας δεν μπορεί να πορεύεται ούτε συμβιβαστικά, ούτε με αυστηρότητα, αλλά να κρίνει και να αποφασίζει με σκοπό την σωτηρία του κάμνοντος. Αναφέρθηκε στις προσωπικές πρακτικές που απομακρύνουν και ανατρέπουν την πίστη, λαμβάνοντας αφορμή από τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους, οι οποίοι δεν προσαρμόζονταν στη διδασκαλία του Θεού, αλλά απαιτούσαν ο Θεός να προσαρμοστεί στη δική τους διδασκαλία, κάτι το οποίο χαρακτηρίζει την καηπεία της Πίστης από τους σύγχρονους Φαρισαίους. Αναλύοντας το παράδειγμα του Μεγάλου Ιεροεξεταστή από το γνωστό κείμενο του Φ. Ντοστογιέφσκυ, προέτρεψε τους Κληρικούς να μην κάνουν το ίδιο λάθος, να πετάνε τον Χριστό έξω από την υπόθεση της σωτηρίας των ανθρώπων. Παρακάλεσε δε τους Ιερείς να αναρωτηθούν πώς θα αντιδρούσαν αν ερχόταν πάλι ο Χριστός στη γη, τι είναι ο Χριστός για τον καθένα τους και πού είναι ο Χριστός ιδίως μετά τη χειροτονία τους. Παρακάλεσε, επίσης, να μη διεκδικούν οι κληρικοί μόνη την επιστημονικότητα, αλλά σε συνδυασμό με την ταπείνωση και την αγάπη. Τόνισε ακόμη τη διάσταση της σύγχρονης εκκοσμίκευσης στην Ιερωσύνη ως διαχείριση της σωτηρίας των ανθρώπων για προσωπική προβολή, ως δημιουργία ψευδαισθήσεων και ξεγέλασμα της συνείδησης, στα πλαίσια του ατομισμού και της απόκτησης εξουσίας επί των ανθρώπων. Αναρωτήθηκε δε αν η αύξηση του αριθμού των εκκλησιαζομένων σημαίνει και αύξηση του αριθμού των Αγίων, ενώ κατήγγειλε το δημαγωγικό κήρυγμα, το οποίο

Αρχιεπίσκοπος Μακάριος: ο Ιερέας δεν μπορεί να πορεύεται ούτε συμβιβαστικά, ούτε με αυστηρότητα, αλλά να κρίνει και να αποφασίζει με σκοπό την σωτηρία του κάμνοντος

πολλές φορές μεταφέρει στον άμβωνα το πεζοδρόμιο. Πρότεινε να μην ενδιαφέρει τους κληρικούς το «φαίνεσθαι», αλλά το «είναι», καθώς και να μην τους απασχολεί η γνώμη του κόσμου, ακριβώς επειδή ασκούν ποιμαντική κι όχι επικοινωνιακή πολιτική. Προέτρεψε, επιπροσθέτως, οι Ιερείς να πείθουν τους ανθρώπους ότι πρέπει να έχουν χαρά, καθώς αυτή είναι μια βασική λειτουργία και ιδιότητα της ζωής, και μάλιστα στη διάσταση της κοινωνίας των προσώπων, αναλύοντας το «ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν επί το αυτό». Συνέστησε, τέλος, τη διαρκή μετάνοια ως υγιή πνευματική κατάσταση, ενώ τόνισε πως ο αντίποδας της εκκοσμίκευσης είναι ο συνδυασμός αγάπης και ενότητας.

Στη δεύτερη εισήγηση, με τίτλο: «Ιερατική κλίση και ιερωσύνη στον σύγχρονο κόσμο. Προβληματισμοί και αυτοκριτική ενώπιον της εκκοσμίκευσης», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ.κ. Ανδρέας, εκπρόσωπος της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, αναφέρθηκε στην Ιερωσύνη ως χάρισμα παρά Θεού, στη χαρά της συνάντησης στο κοινό ποτήριο, αλλά και στους πνευματικούς προβληματισμούς που δημιουργεί η ιστορική εξέλιξη.

Στη συνέχεια ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σινώπης κ. Σιλουανός ανέπτυξε την εισήγησή του με τίτλο: «Η διακονία της Ιερωσύνης σε μια κοσμική εποχή».

Ακολούθως, έλαβε τον λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, ο οποίος ανέπτυξε την εισήγησή του με τίτλο: «Ιερωσύνη και εκκοσμίκευση. Εάν το άλας μωρανθή...». Κατόπιν μίλησε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου κ. Ευσέβιος, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναγίας Παντανάσσης Mangrove, με θέμα: «Ο Ορθόδοξος Ιε-